

เพื่อนส่งมาให้ อ่านแล้วชื่นชมและซาบซึ้งกับ คนไทยที่ชื่อ ดร.กฤษณา ไกรสินธุ์ เป็นอย่างมาก ภูมิใจที่เกิดมาเป็นคนไทย ประเทศไทยถึงแม้จะเป็นประเทศเล็กๆ และหลายๆประเทศคิดว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่ด้อยพัฒนา ประเทศที่ถูกประณามว่า เป็นประเทศที่มีการค้ามนุษย์สูง ประเทศที่มีคอร์รัปชัน โกงกินเพื่อผลประโยชน์ของคนกลุ่มเล็กมากเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศทั่วโลก

อย่างไรก็ตามก็มีคนไทยที่ได้รับการยกย่องจากทั่วโลกเป็นจำนวนมากหลายท่านด้วยกันในเกือบจะทุกยุคทุกสมัย และท่าน เกสัชกรหญิง ดร.กฤษณา ไกรสินธุ์ ก็เป็นท่านหนึ่งที่น่าชื่อเสียงมาสู่ประเทศ แต่แปลกที่ทางการไม่ประกาศว่าความดีของท่านผู้นี้ ที่ไม่เพียงเป็นคนดีของประเทศแต่เป็นคนดีของโลก จึงถือโอกาสนี้ นำผลงานของท่านมาเผยแพร่ให้เรคนไทยได้ซาบซึ้งและชื่นชมกับคนไทยคนดีของชาวโลก

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

21 เมษายน 2559

ถามเพื่อนๆว่ารู้จักบุคคลนี้ไหม ? เดาได้เลยมีแค่ ไม่เกิน 10%ที่รู้จัก คนไทยรู้จักน้อยมาก แต่รัฐบาลอเมริการู้จักเออติ

ประวัติ 'เกสัชกรยิปซี ดร.กฤษณา ไกรสินธุ์' 'บุคคลแห่งปีเอเชีย' นักสู้เอดส์

ละครบรอดเวย์ สร้างจากชีวิตจริง เกสัชกรยิปซีไทย (แต่คนไทย ไม่รู้จัก) ลองอ่านกันดูนะค่ะแล้วคุณจะรู้ว่าชีวิตของคนๆหนึ่งเกิดมาเพื่อให้ผู้อื่นโดยแท้นั้นงดงามเพียงใด

เกสัชกรยิปซีไทย ผู้ผลิตยาต้านไวรัสเอดส์ (ซึ่งปัจจุบัน ขณะนี้ ไทยกำลังมีปัญหาเกี่ยวกับอเมริกา เพราะข้อขัดแย้ง เรื่องราคายา ที่ไทยไม่ยอมอเมริกา เรื่อง สิทธิบัตรยา)

คนดีของโลกที่น่ายกย่อง

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันพฤหัสบดีที่ 21 เมษายน 2016 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันพฤหัสบดีที่ 21 เมษายน 2016 เวลา 11:42 น.

ดร.กฤษณา ไกรสินธุ์ เภสัชกรวิชาชีพชาวไทย ผู้ผลิตยาต้านไวรัสเอดส์ที่ร่อนไปทั่วแอฟริกาจนเป็นที่รู้จัก ถึงขนาดอเมริกันนำชีวิตเธอไปสร้างเป็นละครบรอดเวย์ ในขณะที่คนไทยไม่รู้จักเธอ

ชื่อ - ดร.กฤษณา ไกรสินธุ์ เป็นคนเกาะสมุย จ.สุราษฎร์ธานี มีพี่น้อง 2 คน พ่อเป็นหมอ คุณแม่ เป็นพยาบาล

เรียน - นักเรียนประจำที่ รร.ราชินี ปริญา คณะเภสัชศาสตร์ ม.เชียงใหม่ ปริญาโท สาขาเภสัชวิเคราะห์ ม.Strahclyde ปริญาเอก สาขาเภสัชเคมี ม.Bath ที่อังกฤษ (ฐานะทางบ้าน ก็สบายๆ ญาติพี่น้อง ทำธุรกิจโรงแรมที่เกาะสมุย)

ชอบเล่นดนตรี เคยฝันอยากเป็น Conductor

เคยอยากเปลี่ยนสายเรียน ไปเป็น ไปโอเคมี (ชีวเคมี)แต่เห็นว่า คณะที่เรียนอยู่ในเมืองไทย มีคนเรียน แค่ 5 คน จึงก้มหน้าก้มตาเรียนต่อไป

ปี 2535 เริ่มมีผู้ป่วยเอดส์ในประเทศไทย เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ หลังจาก พบเอดส์ในไทยครั้งแรก ปี 2526 ทำให้ตัดสินใจศึกษาวิจัยยาต้านไวรัสเอดส์ คิดค้นอยู่ 3 ปี แรกๆทำงานคนเดียวหมด ประเทศไทยจึงเป็นประเทศแรกของโลก ที่ผลิตยาชื่อสามัญว่า ยาเอดส์ ในปี 2538 ได้

โดนคดีขึ้นศาลกับบริษัทยา(ชื่อของอจ. ถูกบรรจุอยู่ในแบล็กลิสต์ของบริษัทยาเกือบทุกบริษัท) จากเรื่องของผลประโยชน์ เพราะถ้า ผลิตยาได้สำเร็จ ยอดขายของผู้ผลิตรายอื่นๆ ก็ต้องตกแน่นอน เพราะว่า ราคาต่างกันค่อนข้างมาก ถือว่าตัวเองได้ทำหน้าที่ที่ได้ร่ำเรียนมาอย่างดีที่สุดแล้ว ไม่ได้คิดว่าจะตบหน้าใคร หรือมาทำให้ยอดขายของบริษัทไหนลดลง (ก็คนกำลังจะตายอยู่แล้ว ไม่มีเงินซื้อยาแพงๆกิน ก็ต้องช่วยกันไป)

คือ ยา ZIDOVUDINE (AZT)- ยาที่ลดการติดเชื้อจากแม่สู่ลูก จาก แคปซูลละ 40 บาท เหลือ 7-8 บาท อีกตัวคือ จากเดิม ขาย แคปซูลละ 284 บาท เหลือ 8 บาท ยาที่มีชื่อเสียงมาก คือ GPO-VIR สามารถทำให้ยา 3 เม็ดรวมอยู่ในเม็ดเดียว จากต้องทาน วันละ 6 เม็ด เหลือเพียง 2 เม็ดเท่านั้น

รัฐบาลไทย สามารถช่วยเหลือผู้ป่วยโรคเอดส์ จาก 1000 คน เพิ่มขึ้น 10000 คน ค่ายา จาก คนละ 20,000 เหลือ 1,200 บาท

ปี 2545 ลาออกจากตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา เพื่อจะไปช่วยเหลือทางแอฟริกาได้อย่างเต็มตัว (เห็นว่า เมืองไทย เริ่มช่วยเหลือตัวเองได้แล้ว)
ไม่มีใครยอมเซ็น(รวมทั้งรัฐมนตรี)ใบอนุญาตการลาออกให้

มีการยื่นข้อเสนอ ให้เปลี่ยนตำแหน่งสูงขึ้น และการเอายาของเราไปขายที่แอฟริกาแทน แต่ไม่เอาด้วยเหตุผลต้องการให้พวกเขาทำเองให้พึ่งตนเอง เชื่อว่าถ้าเขาอยากกินปลา เขาก็ควรสอนเขาตกปลาเอง ไม่ใช่เอาปลาไปให้เขากิน เพราะไม่อย่างนั้น เขาจะไม่มีวันพึ่งตัวเองได้ เมืองไทยไปจำหน่ายได้ มันจะมีประโยชน์อะไร เพราะมันไม่มีความยั่งยืน(ไม่สนใจเงินเข้ากระเป๋า วาจัน)

เดินทางไปคองโก ไปบุกเบิกใหม่หมด วาดแปลนโรงงาน ที่จะผลิตยา ใช้เวลา 3 ปี โรงงานดังกล่าว ผลิต ยาด้านไวรัสเอดส์ ชื่อ AFRIVIR เหมือนเมืองไทยทุกอย่างได้สำเร็จ

ปี 2546 ผลิตยาที่ทวีปแอฟริกา ที่ดังมาก และขายดีที่สุดในประเทศแทนซาเนีย คือ ยามาลาเรีย (THAI-TANZUNATE) ยาราคาถูก จาก 360 บาท ผลิตได้ในราคา 36 บาทเท่านั้น

ประเทศด้อยพัฒนาในแอฟริกายากจนมาก สมมติว่าโรงพยาบาลหนึ่งมีเตียง 150 เตียงแต่มีคนไข้ที่มาแอดมิด 450 คน นั่นหมายถึง ใน 1 เตียง มีคนไข้ 3 คนนอนบนเตียงเดียวกัน 2 คน นอนก้นหัวกลับหางกัน และนอนใต้เตียงอีก 1 คน

เวลาอยู่ที่แอฟริกา ก็ร้อนแรงแไปเรื่อยๆ ไม่ค่อยมีหลักแหล่ง บางทีก็มีคนช่วยเหลือเรื่องค่าใช้จ่ายการเดินทาง บางทีออกเอง เพราะประเทศเขายากจน ไม่มีตังค์ให้หรอก

คนดีของโลกที่น่ายกย่อง

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันพฤหัสบดีที่ 21 เมษายน 2016 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันพฤหัสบดีที่ 21 เมษายน 2016 เวลา 11:42 น.

อุปสรรคชีวิตโลกโผน

เจอเครื่องบินดีเลย์ ไป 24 ชม.

บางที เครื่องบินก็พาไปลงผิดประเทศ

เสื้อผ้า ต้องมีติดกระเป๋าสะพายตลอดอย่างน้อย 3 ชุด เพราะชุดในกระเป๋าเดินทางที่โหลดไว้ใต้ท้องเครื่องอาจมาช้า ไม่ก็หายไปเลย

ที่คองโก นอนอยู่ดีๆ ก็มีแสงสว่างวาบๆ ขึ้นมา ก็คิดในใจว่า ทำไมถึงสว่างเร็วจัง ปรากฏว่าไม่ใช่แต่เป็น ระเบิดที่เขายิงมา โดยมีเป้าหมายที่บ้านพักของดิฉัน แต่เขากะพลาดไปหน่อย เลยไปตกข้างๆ บ้านแทน คิดว่า คงเป็นฝีมือของพวกที่เขาคิดว่าดิฉันเป็นศัตรูนั่นแหละค่ะ

ตอนไปช่วยเหลือที่ ไนจีเรีย ต้องเดินทางตอนตี 1 จากสนามบิน เข้าสู่ที่พัก คนเดียว ไม่มีคนมารับ นั่งแท็กซี่ไป ถูกคนเอาปืนมาจี้ 5 ครั้ง ในคืนเดียว รอดมาได้หมดทุกครั้ง และไม่มีใครเอาทรัพย์สินไปเลยสักคนเดียว ด้วยเหตุผล " ฉันทมาช่วยคนในประเทศเรอนะ อยากได้อะไรก็เอาไปเลย" เลยไม่มีคนจี้ต่อ แต่เสียเวลาไป 4 ชั่วโมง กับการเดินทาง 20 กม. เพราะมัวแต่โดนจี้ ไป 5 ครั้ง

สื่อของฝรั่งเศสและเยอรมนี ชื่นชมการทำงานมาก นำไปสร้างเป็นภาพยนตร์ จนได้รับรางวัลจาก เทศกาลหนังเมืองคานส์ 3 รางวัล

คนดีของโลกที่น่ายกย่อง

เขียนโดย น.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันพฤหัสบดีที่ 21 เมษายน 2016 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันพฤหัสบดีที่ 21 เมษายน 2016 เวลา 11:42 น.

เรื่องหนังสือสารคดี

A Right to Live – Aidsmedication for Millions

<http://www.nathoncity.com/paper/1155>